

НА СВЕЧАНОСТИ У ДОМУ ВОЈСКЕ НИКОЛАЈ СТАСКОВ УРУЧИО ВИСОКО ОДЛИКОВАЊЕ ШЕСТОРИЦИ СРПСКИХ ГЕНЕРАЛА

ГЕНЕРАЛ потпуковник Николај Стасков, некадашњи начелник штаба Ваздушно-десантне војске и актуелни заменик председника Удружења руских добровољаца, уручио је јуче српском генералу Љубомиру Бајићу највеће руско пилотско признање - Орден Покришкина. Александар Иванович Покришкин је био један од највећих ловачких асова Совјетског Савеза током Другог светског рата, оборно је 83 нацистичка пилота и три пута је, 1943. и 1944, проглашен за хероја Совјетског Савеза.

Гост из Русије одликовао је и генерале Миломира Миладиновића, Луку Кастратовића и Владимира Пејака, а донео је признање пензионисаним генералима Секуловићу и Кузмановићу за заслуге у нетовању патриотизма и љубави двеју армију.

Бајић је одликован као наш најугледнији војни пилот. На питање Стаскову зашто су руски пилоти изабрали баш њега, Стасков је одговорио:

”Госћ из Русије одликовао и генерале Миладиновића, Касиратовића и Пејака

- Знамо добро ко је Љуба Бајић!

С друге стране, Стаскову је уручен орден генерала Србије - Цар Душан Силни, и то за заслуге у планирању и извршавању марша дугог 600 километара од Угљевица до аеродрома "Слатина" на Косову. Генерал Николај

БАЈИЋУ ОРДЕН ТРОСТРУКОГ ХЕРОЈА РУСИЈЕ

Наш генерал један од тројице пилота у свету који је сјусио "миг-21" без мотора

ПРИЗНАЊЕ Стасков, Бајић и Миладиновић

СЕЋАЊЕ Са јучерашњег скупа у Дому војске

је познато да је у јуну 1974. извео летачки подвиг када је авион "миг-21" спустио на писту без мотора.

- Била је вежба и ја сам последњи полетео са Батајнице - каже генерал Бајић. - Одмах на узлетању, од труцања на писти палица гаса у другој кабини је пала и заглавила "форсаж". Максималном брзином узлетео сам у најдужих 25 минута у животу.

Сећа се да је тих дана, као да је нешто слутио, слушао о подвигу сина славног руског конструктора Иљушина и још славнијег космонаута Николајева, који су пре њега спустили "миг-21" без мотора. Једина шанса му је била да прорачуна потрошњу горива под "форсажом" и да проба да слетање темпира тако да авион дотакне писту у тренутку кад летелица остане без горива.

Казалка која показује стање резервоара има толеранцију 60 литара горе-доле и било је, каже, "шта ми Бог да"! - На Батајницу сам кренуо ниско од Земуна. Изнад Економије 13. мај уследио је трзај, који ме је башио на гуртне сигурносног по-

лакнulo кад ја дотако жито и почео да кочи. Међутим, "миг" је наставио кроз кукуруз, а онда када је брзина већ "пала", испречио се канал. - Нос авиона се забио баш на дно канала - сећа се Бајић. - Клатили смо се неколико тренутака, а онда је

ПРОМАШИО РЕДОСЛЕД

ЉУБА Бајић се сећа како је био поносан што је спасао скупу летелицу. Нарочито му је, каже, било драго јер је, када је кренуо у понирање, које га је водило можда и у смрт, из свег гласа викнуо "Живела Русија, живела Југославија".

- Е, после сам схватио да сам промашио редослед - каже генерал Бајић. - Јер, после удеса сам два пута ишао код безбедњака да објасним како Русија може бити пре Југославије.

јаса и схватио сам да горива више нема. Испод мене пут Бановци-Пазова и шта да радим него у заокрет 90 степени и доле паралелно са друмом...

Сећа се генерал да му је

авион завршио на леђима. Гледам, жив сам, погасим агрегате и искобељам се кроз полумљено стакло кабине. Онда пољубим авион и запалим цигарету. ■

Д. ВУЈИЧИЋ